

تجزیه و تحلیل بازار اتخاذ راهبرد و سازماندهی اصول مدیریت بازار است

لشانره:

چیش در صادرات غیرنفتی در سومین برنامه پنج ساله توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور، محور فعالیت‌های توسعه‌ای محسوب می‌شود. در سایه چیش در صادرات غیرنفتی، رشد سرمایه‌گذاری ملی و ایجاد اشتغال مولده و فزاینده‌که از دعده‌های اقتصادی دولت است، مرتفع گردد و اقتصاد ایران در پک دوره بیست‌ساله می‌تواند به سیم مناسب شود در انتقام این‌الملوی دست یابد.

با این وجود چیش در صادرات غیرنفتی بدون دستیابی به تولیدات باکیفیت مناسب و مشتری پسند و به‌کارگیری علم مدیریت بازار یا به اصطلاح ساده بازاریابی، معقق نخواهد شد. البته نقش و جایگاه دولت و بخش خصوصی در فرآیند تولید و صادرات از طریق سیاست‌گذاری‌های کارآمد در قوانین‌های تازد و حرد اقتصادی نیز غیرقابل انکار است.

در این نوشته تلاش داریم ضمن تشریح علم مدیریت بازار، جایگاه آن را در توضیه صادرات مطرح نماییم.

تفاوت اساسی با گذشته دارد و در واقع تخصصی تازه و تپیا به ویژه در کشورهای در حال توسعه می‌باشد. بررسی پیشینه علم مدیریت بازار یا بازاریابی در کشورهای پیشرفته نشان می‌دهد که این پدیده سه دوره فرآورده‌گسرایی، بازارگرایی و مشتری‌گرایی را طی کرده است.

همزمان با تولید انبوه در کشورهای صنعتی و به عبارتی آغاز انقلاب صنعتی در غرب، تولید محصولات کارخانه‌ای رو به فزونی نهاد و سرازیر بازار شد.

مرزهای ملی توفیق بیشتری کسب کنند. شناخت وضعیت و سلیقه بازار هدف، مهمترین بخش علم مدیریت بازار است. سلیقه مشتریان در بازارهای مختلف، اختلافات فاحشی با یکدیگر دارند. چه بسا محصولی با کیفیت مرغوب و بسته‌بندی مناسب و شکلی به بازار عرضه گردد، اما مطابق سلیقه مشتری نباشد. در این صورت فروش آن در بازار موردنظر میسر نخواهد گردید. بازاریابی در مفهوم توین با دانشی که اینک به علم مدیریت بازار همراه شده،

بازاریابی یا به اصطلاح دقیق علمی، علم مدیریت بازار به معنای شناخت آداب و رسوم و سلیقه‌های بازارهای هدف با توجه به آمار و اطلاعات دولت از جمیعت، تولید، مصرف، وضعیت اقتصادی و... که به شناخت بازار مربوط می‌شود، می‌باشد. از این رو علم مدیریت بازار، یک هنر و تخصص محسوب می‌شود که هر اندازه مدیران و دست‌اندرکاران تولید و تجارت به مباحث آن آشناز باشند، می‌توانند در فروش محصولات در داخل و خارج از

باگسترش رقابت در بازارهای جهانی در دوره بازارگرایی (دهه ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ میلادی)، به تدریج سلیقه و انتخاب مشتریان، جایگاه خود را در بازار نشان داد. فزونی عرضه کالاهای امکان جایگزینی آنها و انتخاب مشتری به عنوان مباحث اصلی مورد توجه مدیران بازار قرار گرفت و از سوی دیگر با رشد عرضه کالاهای مشتریان از قدرت و فرصت چانهزنی برخوردار گردیدند. به همین جهت برای حفظ بازار و توان رقابت مدیران بازار متوجه ضرورت استفاده از ترفندهای تازهای شدند. در اواخر همین دوره مدیران کارآمد و هشیار متوجه شدند که دوران بازارگرایی تقریباً به سرامله و دوره جدیدی در رقابت جهانی در حال بروز است که در آن مشتری حرف اصلی را می‌زند و سلیقه و پسند مشتری مهمترین رکن ادامه فعالیت تولید و فروش است. در واقع آنچه که امروز در بازارهای جهانی خودنمایی

مسایل موردنوجه مدیران بازاریابی بود. اما پس از خاتمه دومین جنگ جهانی و بازسازی اقتصادی در اروپا و شرق آسیا، به تدریج بر شمار محصولات افزوده شد و از سوی دیگر اشباع بازارهای داخلی توجه تولیدکنندگان و مدیران صنایع را به ضرورت دستیابی به بازارهای فرامرزی و کسب سهم بیشتر در این بازارها برای ادامه حیات واحدهای تحت تصدی خود، معطوف کرد.

در سه دهه پس از خاتمه دومین جنگ جهانی، هدف بازاریابی به خروج از بازارهای داخلی و افزایش سهم در بازارهای خارجی معطوف گردید و در واقع دوران «بازارگرایی» ظاهر شد. ویژگی این دوره حضور شرکت‌های بزرگ چندملیتی و فراملیتی در بازارهای جهانی و تلاش بی‌امان آنها برای نفوذ در بازارهای جدید و تسخیر آنها بود.

محروم شرکت‌های فراملیتی به

تولیدات و فرآوردهای عرضه شده در بازار با توجه به میزان تقاضای فزاینده در بازارهای صنعتی، به سهولت فروش داشت و به عبارتی مصرف‌کنندگان خواهان محصولات نویی بودند که به بازار عرضه می‌شد. در این مرحله فرآورده‌گرایی، در علم مدیریت بازار تجربه شد. این دوره که تا پایان دومین جنگ جهانی تداوم داشت، مرحله‌ای بود که علم مدیریت بازار به لحاظ فزاینده بودن رشد تقاضا، اهمیت زیادی نداشت. زیرا که محصولات ارایه شده به بازار به سهولت فروش داشت. گرانیش وسیع مردم به استفاده از فرآوردهای نو کارخانه‌ای از قبیل خودرو، لوازم الکترونیکی و... مدیریت بازار را برای ارایه کنندگان کالاهای نو، آسان نموده بود. از این رو هدف اصلی مدیریت بازار و بازاریابی، تولید محصولات نو در سطح انبوه و توزیع آن در بازارهای موردنظر بود.

از سوی دیگر در فرآورده‌گرایی، میل و علاقه شدید مصرف‌کنندگان به برخورداری از محصولات تو بدان

○ علم مدیریت بازار به معنای شناخت آداب و رسوم و سلیقه‌های بازارهای هدف با توجه به اطلاعات و آمار صحیح از جمیعت، تولید، مصرف و... مربوط به شناخت بازار می‌باشد و یک هزار و تغصص محسوب می‌شود.

مشتری سalarی یا مشتری‌گرایی است و مدیران تولید و تجارت بدون کسب نظر مساعد مشتریان

قادر به ادامه فعالیت نمی‌باشند. علم مدیریت بازار در واقع امروز به شناخت دقیق نیازهای مشتریان و راههای حصول به تأمین این نیازها توجه دارد. از این رو شناخت بازار، سلیقه مشتریان، کیفیت کالا، بسته‌بندی، عرضه به موقع و... از مباحث اصلی موردنوجه مدیران صنایع و بازاریابی است. در دوران رقابت شدید در بازارهای جهانی، حفظ بازارهای موجود و گسترش آن (نفوذ در بازارهای جدید) مستلزم پاسخگویی به

بازارهای دارای درآمد سرانه رو به افزایش، موجب گردید که نه تنها بازارهای اروپایی، بلکه بازارهای رو به رشد در آسیا، آفریقا و بیویژه خاورمیانه که با رشد فزاینده درآمدهای نفتی روبرو بودند، به عنوان بازارهای هدف برای این شرکت‌ها مطرح باشند. در حالی که در دوره فرآورده‌گرایی، بیشتر توجه مدیران بازاریابی به تبلیغات در درون موزه‌های ملی و پاسخگویی به رشد تقاضای داخلی معطوف شده بود.

حد بود که توجه آنها به مسئله کیفیت، طرح، رنگ و حتی قیمت را تحت تأثیر قرار می‌داد و حتی در اختیار داشتن محصولات جدید، نوعی تشخض برای مصرف‌کنندگان قلمداد می‌شد. مدیریت بازار در این دوره تنها به این نکته توجه داشت که با کاهش قیمت تمام شده بتواند بر شمار مصرف‌کنندگان بیافزايد و در واقع سود بیشتر را از فروش بیشتر طلب می‌کرد. فقدان رقبای قوی در بازار در این دوره و توجه به تولید و فروش انبوه، تنها

سلیقه مشتریان است.

با وفور عرضه کالا از سوی عرضه کنندگان گوناگون، اموز مشتریان به سهولت کالاها را جایگزین می‌کنند و بحث کیفیت و قیمت از عامل‌های مهم انتخاب آنها است. چنانچه مدیریت تولید و فروش بتواند به نحو مطلوب به این دو مقوله اصلی مورد نظر مشتریان پاسخ دهد، قادر است زمینه فعالیت خود را روزبه روز تقویت کند. دیگر دوره تولید و سپس گشتن به دنبال مشتری برای فروش کالا به سرآمد است. امروزه در علم مدیریت بازار ابتدا دریافت سفارش و سپس تولید بر مبنای خواست مشتری مورد توجه مدیران بازار می‌باشد در دوره مشتری سالاری یا مشتری گرایی، کیفیت و تناسب فرآورده‌ها با نیازهای مشتریان و هماهنگ کردن منافع تولیدکنندگان و مصرف کنندگان، حائز اهمیت است و از اصول مدیریت بازار تلقی می‌گردد.

مدیران بازار، امسروزه بخشی از تلاش خود را معطوف به ایجاد نیازهای تازه در مشتریان و تحریک انگیزه مصرف در آنها می‌کنند. بحث تبلیغات دیگر تنها

بر پایه ارایه مشخصات و ویژگی‌های کالاها و خدمات استوار نیست، بلکه هدف و انگیزه اصلی در تبلیغات به عنوان ابزار اصلی بازاریابی، ایجاد انگیزش، خواست و نیاز در مشتریان به مصرف کالاهای تازه وارد بازار است. به عبارتی از یک سو توجه به خواست مشتری و از سوی دیگر جلب توجه مشتری به مصرف کالا معطوف شده است. در واقع مفهوم بازاریابی یا مدیریت

ارزش‌های بازار هدف می‌باشد تا بتواند همواره به تقاضاهای مشتریان پاسخ مثبت و مناسب بدهند و خشنودی و رضایت خاطر آنها را فرام آورند. ناگفته پیداست، حفظ مشتری به مراتب کم‌هزینه‌تر از یافتن مشتری جدید و جایگزینی آن با مشتری پیشین است.

با توجه به رقابت فشرده میان شرکت‌های عرضه کننده کالا و خدمات که برای حفظ مشتریان و نفوذ در بازارهای هدف تلاش می‌کنند، پژوهش درخصوص نوع رفتار و سلیقه مشتریان حائز اهمیت است و متنضم حیات بستگاه‌های اقتصادی محسوب می‌شود. از این رو بررسی مستمر الگوهای رفتاری مشتریان در جوامع مختلفی که برای بستگاه اقتصادی، بازار هدف تلقی می‌شود و یافتن راهکارهای مناسب برای تأمین تقاضای مشتریان، از کارهای اصلی مدیران بازاریابی است. به طور کلی

فعالیت اجرایی مدیران بازاریابی حول سه محور عمده که با یکدیگر پیوند نزدیک دارند، دور می‌زنند و بر مبنای اهداف سازمانی، برنامه بازاریابی را

تشکیل می‌دهند. این سه محور عمدۀ محیط، راهبرد و سازمان می‌باشد. تجزیه و تحلیل محیط در واقع تنها عاملی است که در فرآیند مدیریت بازار همچنان پابرجا مانده است. با تجزیه و تحلیل دقیق محیط (بازار) می‌توان راهبردها و سازوکارهای مناسب برای ادامه فعالیت بستگاه اقتصادی را طراحی کرد و تجزیه و تحلیل محیط بدون پژوهش مستمر بازار میسر نمی‌گردد. از

بازار، بسیار گسترده شده است. بسیاری از مردم بازاریابی را تبلیغات، فروش یا بسته‌بندی تلقی می‌کنند و مشاهده می‌شود که تبلیغات وسیع در رسانه‌های گروهی این مفهوم را برای اکثر مردم تداعی می‌کنند. در حالی که مدیریت بازار بیش از آنکه فعالیت ترویجی باشد، یک راهکار است.

به عبارت دیگر، بازاریابی فرآیندی مدیریتی محسوب می‌شود که مسؤولیت شناسایی پیش‌بینی و برآورده ساختن نیازهای مشتری به روشهای سودآور را دنبال می‌کند.

به عقیده «فیلیپ کاتلر» تویستنده کتاب «مدیریت بازاریابی»، پیاده کردن مدیریت بازار (بازاریابی) یعنی پیروی از راهبردی است که «مشتری گرایی» را گرانیگاه (مرکزشقّل) سازماندهی و اداره کسب و کار می‌داند. واحدهای بازاریابی کارآمد که از مدیریت هوشمند و کارکنان

۰ هموم شرکت‌های چندملیتی به بازارهای دارای درآمد سرانه رو به افزایش سبب شد که نه تنها بازارهای آسیا، بلکه بازارهای (وب) (شده آسیا، آفریقا و هاواییانه به عنوان بازارهای هدف مطرح شوند و در دوره بازارگرایی محدود توجه شرکت‌های یادشده قرار گیرند.

با علاقه برخوردار هستند، هدف خود را «خدمت به مشتریان» می‌دانند. چنین سازمانی نه تنها برای تولیدکنندگان کالاهای مصرفی، بلکه برای تمام سازمانها از جمله نهادهای خدماتی، ضروری است.

در دوران «مشتری گرایی»، مدیران بستگاه‌های اقتصادی برای تداوم و گسترش حیات سازمان خود نیازمند پژوهش، مشاهده و ارزیابی نیازها، خواستها و

سازمان‌های تولیدی نوعی خواب سرمایه‌های تلقی شده و زیان‌آور محسوب می‌شود و تولید بر اساس دریافت سفارش و شناخت دقیق و تجزیه و تحلیل درست محیط صورت می‌گیرد و لذا گفته می‌شود در این گونه

سازمان‌ها ذخایر اتباعی (اعم از مواد اولیه و کالاهای ساخته شده) در حدد صفر نگهداری می‌شود. این امر

سازد و برنامه‌ریزی مناسب را ممکن سازد تا در نهایت بتوان سازمان بازاریابی را طراحی نمود. با توجه به تغییر رفتار مشتریان، بررسی پیگیرانه الگوهای رفتاری مصرف‌کنندگان ضرورت دارد و

طریق بورسی مستمر نیازهای بازار می‌توان سطح تولید اقتصادی مطابق با کیفیت مورد نظر مشتریان، قیمت مناسب و توزیع کارآمد را برنامه‌ریزی نمود و فروش محصولات را تضمین کرد.

در نهایت

دستاورد تجزیه و تحلیل محیط، شناخت فرصت‌های تجاری و بهره‌گیری مناسب از آنها می‌باشد. باید توجه داشت که در فرآیند

○ بزرگی پیشینه علم مدیریت بازار یا بازاریابی الله دوره فراورده‌گرایی، بازارگرایی و مشتری‌گرایی را نشان می‌دهد که در هر مرحله مدیران بازاریابی با درگ صمیع موقعیت و تجزیه و تحلیل محیط توانسته‌اند به اتفاق اهیبدهای مناسب و سازماندهی کار مبادرات ورزند.

عاملی در تسقویت بنیه اقتصادی شرکت‌های تولیدی می‌باشد و آنها را قادر می‌سازد که با قیمت تمام شده کمتر، توان عرضه محصولات ارزان‌تر و تسخیر بازارها را به دست آورند. در حالی که در جوامعی نظیر ایران ابتدا تولید مطابق با فن‌آوری موجود و سلیقه مدیران بخش تولید انجام می‌شود و سپس گشتن به دنبال مشتری شروع می‌شود. نتیجه چنین فرآیندی تلبیار شدن اتباعها از محصولات ساخته شده و به فروش نرفته، خواب سرمایه، مشکل مستمر نقدینگی و رکود فعالیت واحدهای تولیدی است.

چنانچه واحدهای تولیدی با بهره‌گیری از مدیران و کارشناسان بازاریابی کارآمد بتوانند به تجزیه و تحلیل درست از محیط، اتخاذ معیارهای مدیریتی دوران مشتری‌گرایی برای بهتر رساندن تایید و پیش‌بینی‌های حاصل از تجزیه و تحلیل محیط دست یابند، نه تنها مشکلات مربوط به واحد تولیدی مرتفع می‌گردد، بلکه می‌توان در جهت رویکرد توسعه و جهش صادرات گام برداشت.

از این طریق می‌توان مناسب و هموسا تغییرات الگوهای رفتاری، راهبرد مناسب و سازماندهی کارآمد را طراحی نمود.

در واقع باید گفت، رکن علم مدیریت بازار، تجزیه و تحلیل محیط یا به عبارتی شناخت بازار می‌باشد و هر آنچه که در جهت اتخاذ راهبردهای بازاریابی و سازمان بازاریابی رخ می‌دهد، واکنشی علمی و صریح نسبت به نتایج تجزیه و تحلیل محیط می‌باشد. در خصوص جوامعی نظیر ایران باید گفت، فرآیند

بازاریابی، هنوز در مرحله فراورده‌گرایی باقی مانده است و مشتری‌گرایی جایگاه خود را یافته است. در حالی که ضرورت دارد برای جهش در صادرات غیرنفتی به معیارهای مدیریتی دوران مشتری‌گرایی یا مشتری‌سالاری توجه داشت. در غیر این صورت نمی‌توان به رشد سریع در صادرات غیرنفتی دست یافت، هر چند که بتوان در ارتقای کیفیت و رشد تولیدات به موقعیت‌هایی دست پیدا کرد.

باید توجه داشت که برخی جوامع از نظر علم نظیر مدیریت بازار در مرحله شکوفای «مشتری‌گرایی» قوار دارند. به عبارت دیگر ذخایر اتباعی در

مدیریت بازار، عوامل محدودکننده نیز وجود دارند. به عبارت دیگر عواملی نظیر سطح محدود تقاضا در بازارهای بین‌المللی و داخلی، مقررات حقوقی و سیاسی در حوزه طراحی، بسته‌بندی، تبلیغات و... فشارهای اخلاقی و اجتماعی که در سایه گسترش حیطة اطلاع رسانی روبه‌تزايد می‌باشد، رقابت (برای کسب سهم بیشتر در بازارها)، فن‌آوری (عرضه محصولات جدید با قیمت تمام شده کمتر و مسایل زیست‌محیطی (که بر روند فعالیت برخی صنایع تأثیر مستقیم یا غیرمستقیم دارند)، موجب می‌شوند که حوزه فعالیت مددیان بازاریابی با محدودیت‌ها و تنگناهایی روبه‌رو شود.

هنر مدیریت بازار در آن است که می‌تواند با بهره‌گیری از راهبردهای کارآمد از این تنگناها گذر کند و به هدف سازمان یعنی تضمین فروش محصولات تولیدی و کسب سهم مناسب در بازارهای داخلی و خارجی، دسترسی پیدا کند.

در واقع تجزیه و تحلیل دقیق محیط است که می‌تواند در فرآیند بازاریابی یا مدیریت بازار، «راهبرد» را مشخص